

העורך הראשי:
אורי אבנרי

ראש המערכת:
שלום כהן

עורכי-משנה:
רוב איתן, אורי סלע

עורך כיתוב:
סילבי קשת

הכתב הראשי:
שרגא הרניל

רח' גליקסון 8, תל-אביב. מען המברקים:
"עולמפרט", ת. ד. 136, 26785, 26785.
המוציא לאור: העולם הזה בע"מ.
דפוס משה שחם בע"מ, ת"א, טל. 62239.
המשרד איננו אחראי עבור תוכן סודות. כולל מודעות המתפרסמות תחת הכותרת "ד"ר" לצרכן". "ד"ר" לנסוע" וכו' המוכנות ונערכות על-ידי המערכת.

העתון הנקרא ביותר במדינה

2.16 י"ב

אדם שהוא רגיש לביקורת יותר מכל אדם אחר שפגשתי בחיי, מלבד ייגאל דיין. אולם עלי להודות כי באותו יום בכנסת, בשבוע שעבר, התחלתי בפעם הראשונה בחיי לחשב את משה שרת כאדם. לעומת השיפלות האישית שגילו איביו, הראה שרת מידה בלתי-רגילה של תחושת כבוד עצמי. אדם ניכר ברגעי מפלה ודכאון-נפש. שרת עמד במבחן זה.

יש לי ההרגשה כי נאום ההתפטרות שלו לא נותח בעיון מספיק. חבויים בו כמה מן המזמים המרחיקים-לכת ביותר שנשמעו עד כה בכנסת.

שרת אמר כי עוד עם הקמת הממשלה, בשנה שעברה, ביקש את בן-גוריון לשחררו מכל תפקיד. בן-גוריון הפציר בו ואלצו להיכנס לממשלה. מאז לא אירע, לדברי שרת, שום מאורע או תקרית שגרמו לחילוקי-דעות חדשים. מכאן נובעת מסקנה מרומזת אך ברורה: בן-גוריון הסמין לשרת בשנה שעברה מלכודת, כדי לסלקו עתה בכבוד-פנים.

פרט שני, שלא זכה לתשומת-הלב האוהיה, היה ההבדל בסגנון נאומי בן-גוריון ושרת. בן-גוריון המטיר על שרת מטר מביך של מחמאות, שקשה היה להתייחס אליהן ברצינות. שרת לא החזיר לו אף מחמאה אחת. הוא דיבר על "שיתוף-הפעולה" בינו לבין בן-גוריון, בעבר, העמיד את עצמו ברמה אחת עם "ראש הממשלה". בשיא דבריו הרגיש שלעולם לא ישרת עוד בממשלה שבראשה יעמוד "ראש-הממשלה הנוכחי".

יש לשרת ליקויים רבים, ואיש לא הצביע עליהם ביתר התמדה מאשר עתון זה. אולם זכיר גם שהוא אדם נקי-פנים, אדם ישר הבוחל בכל צורות הקוגניות, ואדם בעל כבוד עצמי. שלוש תכונות בלתי-רגילות למדי בין עסקי המפלגות בארץ.

אורי אבנרי

הצילום מוכיח כי את הבדיחה על אותו קסומי עבא למספרה וביקש הצניעות, הצי תכפורת והצניעותות בחצי מחיר, משום שהוא הולך להצטלם בפרופיל.

ארישה לעצמי לומר רק שחלק מהפרופיל של ילדי מוכיח בספק את ניגוה, אך לא את מריליון - ילדי עדינה מפנה שבעתיים. על כן, אם אמנם קשה להדפיס את תמונתה בגודל כוכבות זוה שפיר, הרי לפחות תר איל המערכת בחסדה להקדיש לה את הנודל של צברית אופירה ארו...

העולם הזה שלח את עמוד בטעות.

א/ק ממסת
קראתי בענין את המלה החדשה שהופיעה בגליון העולם הזה (975): "ממסת". מי המציא אותה?

תנן אכטמן, תל-אביב
ממסת, נ', אנית-מלחמה שתפקידה ל' שאת מטוסים ולהטיסם, היא הצעת-השם של העולם הזה.

תותח אמיתי
סירת הכתבות של הילל תותח (העולם הזה 971 והלאה) על מסעותיו בארצות ערב נתנה לי בפעם הראשונה תמונה חיה של מדינת ערב. לא רק של המנהיגים המדיניים ותכניהם, כי אם של העם, הערים, מקומות הכיור ושרידי העבר.

ודד ירון, ירושלים
זאת לא פעם ראשונה ש"כתבות מיוחדות" כאלה מתפרסמות בעתונות העברית. אתם עצמכם גיליתם, למשל, כי אותו ד"ר ששון אשריקי שכתב בבטאון הכשמי של צה"ל לא היה אלא כיסוי לצעיר ישראלי שאינו יודע אפילו לקרוא עברית. על כן, אני מביט בחשינות גם על דוקטור תותח המלוסר. צדקתי?

מה שדומה?
לילי מצטדקת: "את כל כך צודקת: מאין אקח לך תשובה?"
אך אורי, כמה צר - זכרונו הוא קצר: כי גם בעצמך נקבה".

מה שדומה?
בכתבה, "עליתי על מוסק" (העולם הזה 968) מפתחם כי החילוף שלעלה של המוסק נפצע פצעים קשים ואנושים. אשמך אם הוכלו להודיע מה מצבו הנוכחי.

עדנה ויסמן, תל-אביב
החילל צבי תמיר יצא מכלל סכנה. מחלים עתה באופן משביע-רצון ובמהירות רבה יותר מהרגיל במקרי-כוונה. הוא עבר כמה ניתוחים קלים במקומות שנפגעו ביותר, אך שומר על מוראל גבוה.

הדרך אל הזוהר
בכתבתכם על זיוה שמיר (העולם הזה 976) שכתבתם להוכיח כי העולם הזה הוא ששם את זיוה לראשונה על השער, שבוע אחרי שבאה ארצה, לפני ארבע שנים, וכך הניח את היסוד לפולחן זה.

אם נוסף לזה כי מלכת-היופי אביבה פאר התחילה את הקריירה שלה בהופעה על שער העולם הזה, וכי הוא הדין לגבי מלכת-היופי החדשה שרה ביינשטוק-שיניסל, שאחם כרתם אותה לסגנית מלכת-היופי, הרי שזו תוכלו להתחשב לאחריות הרובצת עליכם במיפוח פולחן פסול ומזיק זה של גזרות-זוהר.

עדנה גור, נהריה
בהתאם לאופנה החדשה בעולם הזה, מתכחש גם העולם הזה בהחלט לפולחן האישיית הזוהרת.

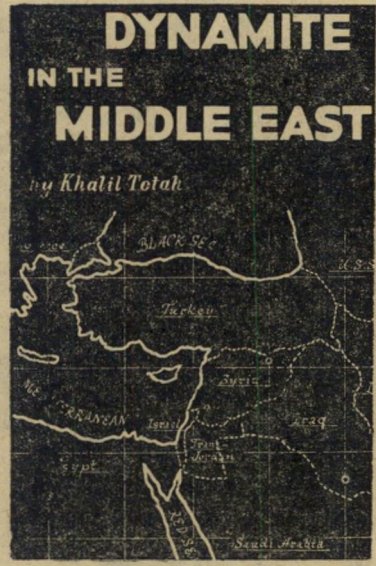
צחקתי עד דמעות כשמראתי כי כל המועד-כרות למלכת-היופי הודיעו על עצמם שהן חברות-קיבוצים לשעבר, פעילות בתנועות-נוער הלוציות וכו'. אני חושבת שמפסל בחירת צברית סג' פתח באופנה חדשה. עוד מיטע יצטרפו מיטע סלוגני-היופי להתאים את עצמם לאופנה זו.

רות אוסטרוב, פתח-תקוה
נשלח: טרונקט-אילה-נבנה (6 ל"ג) ו- שמלות נשף אלה-נחלעו (250 ל"ג).

עובדות וכספים
ביהם לכתבתכם על הנרלת ארנון וכי מלחמת העצמאות (העולם הזה 972): ארנון הנכיס הוא שפנה למר יעקב ברנר וביקש ממנו לארנון את המפעל ומסילא לא ררש ולא קיבל מר ברנר שום תנאים המאפשרים לו רוחים כאלה שצוינו בעתונכם, או רומים להם.

ברנר לא הדפיס ולא היה אחראי להדפסת הכרטיסים. הנרלת בועצה בפקוק וערה צבורית מבוזרת. עד היום לא הופצו יותר מאלף כרטיסים ומהו קיבל ארנון הנכיס עד היום 74 אלף ל"ג במומו. פרטים נכונ כבר של 10 אלף ל"ג. עמלת סוכנים הניעה 17 אלף ל"ג בערך והוצאות פרסום, אד-מיסטרציה וכו' ל10 אלפים ל"ג.

פנחס אילן, תל-אביב

עמינות ספרו של תותח
מה אסור ומה מותר
קראתי את סירת המאמרים שלכם על הנעשה בין כותלי המסורות הדתיים-כביכול במדינת ישראל (העולם הזה 971 והלאה) וילי לעיון כי נמלאתי חרדה. ביהודי אני ריקאי הדואג לשלום כלל ישראל ולבריאותה. תמתי לא אחת על כי רוב אזרחי מדינת ישראל חילוניים המה, ולא זו בלבד, כי אם מתנגדי הדת המה. עתה הוחזר לי מדוע בכוונת כי אם יסותר נעע הבוסים, ורודפי הבעצ, ממנה ה' יתקרבו אליי המוני ישראל.

למן פרוידנטל, ניו-יורק
בכתבה על חברות קדישות כתבתם בין היתר כי ירושתו של הרב האגר 175 נפלה להיקו של סניד בדרכים נסתרות.

הדרכים הנסתרות גלויות לפני סניד נסע בזמנו בשליחותו של פנקס המנוח לבריאות. הביא את הרב אונטרמן לנס הרבנות בתל-אביב. כהמורה לשרותו ונאמנותו לענייני הדת, סינית הרב אונטרמן למעצת הדתית וגם למשרה השמנה של מנהל הכבוד קדישא בתל-אביב.

רפאל פריינד, תל-אביב
מסרתם של כל העסקנים הללו אחת ויחידה: ככא. וככל שהוא מרפר, הרי זה משובה... משה צוקי-אור, תל-אביב

אני בפקרה בו עירו של משה רב סניד. הוא בן לאון הנודל הרב סניד, שהיה רב בקראו ובחוששת. הוא היה מעוררו של הרב ריינס, מיסדיו המוחזקי, ובמקום לקלל אתם מברכים...

כיום פטירת המת לא דורשים הרבה, רק כיום מינימלי. אלצנו היו מקרים לעשרות שהיו מלונים את המת כמה ימים, מפני שלא היה כבודם לשלם את רמי הקבורה - למרות שההכרה קדישא עברו כולם בהתנדבות. מה שנוגע לקפנים, זה לא מסא. הגמרא אומרת אסור לשחק בקוביא, אבל בקפנים מותר. זאת מסקו כל גדולי הדור בליטא ובתוכה היה הרבי ממרוץ לשחק, כי זוהי מצווה, היה אומר.

יוסף קורבמן, תל-אביב
היכן מקומה של אשה?
מדורה החדש של ילדי נליוני משנב בדפי העולם הזה כרוח נלילית שברב נכבי... תנור גולני, חיפה

כצדקים זיתקוט

החי והזוחל

לקראת סוף השנה - ומוף החיים בבית-הספר בכלל - הוציא המחזור שלנו חוברת היו קטנה, של מקרים אשר לוקטו על-ידי התלמידים משך השנים:

מיקס, המורה לעברית, לרמי, אחרי שפורסם עליו מאמר בדבר השבוע; למשה, לא מסרת לכתב שאתה מתעניין בשירי רשבי"ג;

רמי: לא רציתי לשקר.

★ ★ ★

זלבי (קצור של זילברשטיין), ה' מורה למטב, עם התחלת הפרק על הזוחלים: "רבותי, הזוחלים... מיכלל פרד, בית-הספר הריאלי, חיפה

מכתבים

הבו מעט אהבה
אני מרוקאי, על פי תוכן כי נישתי למאמר "מארוקאים" (העולם הזה 975) איננה אובייקטיבית ביותר... כיום יושבים 100 אלף יהודים במארוקו. מאות מהם היו בישראל, לחמו במלחמת-השחרור וזרר שו. מטיש גורשו. לא באופן רשמי, כי אם על-ידי היחס הנורא של הישוב הוותיק.

המארוקאים הם גאים, בעלי רגישות ספרית. הם חשים במעמקי נפשם כל פגיעה בכבודם - ויחזרו אם פגיעה זו איננה מוצדקת. לולא יחס אוילי זה, כאילו כל מארוקאי הוא סבינאי, מושע מועד או לכל הפחות סטרדיונות, לא היו 100 אלף יהודים אלה שוארים עד היום במארוקו.

רק עכשיו, כששערי הארץ המוסלמית מת חילים להעלל בפניהם, אנו רואים אויו אבידה עלול הרבר לגרום למקור כוח-הארם של המדינה - הרל בלאו תכ. אבל עדיין לא מאוחר מדי, אפשר עוד לארנו עליה - אם לא רשמית, הרי עליה ב' לשם כך דרוש רק שוארונים הנכבדים המחוקקים בשארונט שקיף הכסף הילחמו כי הצלת יהודים אלה חשובה יותר מערכת מילכים ברחבי העולם או בניית דירות שרד. ויש האוהר הותיק יהיה מוכן להשקיע בהם מעט כהנה ואהבה - זה לא עולה כסף.

שיחות לעבראללה
שום דבר לא הרניו אותי בזמן האחרון כמו כתבת העולם הזה (975) על שליות נולדה מאירון. למלך עבראללה, בה אמרתם שעמם בוינוריון למלך אללה.

שר בחץ
יצא לי לדפדף בגליונותיכם הישנים. תוך כדי כך נתחלתי בתצפית שלכם (העולם הזה 974) בה ניבאתם כי הסיכוי בד"ר דודר בוינוריון ופשה שרת יהיה וילך וכי הדבר אף עלול לגרום לפרישתו של שרת. וזה לפני חודשים וחצי! אני זוכר שאז צחקתי מסם. כי מעולם לא נראה משה שרת כה קבוע במסמיו כמו באותם הימים. אני מבטיח כי לא אחקק מהתצפיות שלכם בעתיד. דב שניידר, אשקלון

הערות כגון אלה, שמר שרת אינו דומה למלך נייבל (העולם הזה 974), מעידות על צורת התבטאות נכח ופוגנת, שאינה מתאימה לעודר שבועון נפוץ כשלכם. מד אבנרי, עם זקו או בלי זקו, צריך להצטער שאינו דומה אפילו לפרנרל...

דן שינגרסקי, תל-אביב

עם ההלפתו של שרה-החין וישנוי המדיניות הקיימת, שוב לא תהיה קבלת הנישק מארצות-הברית אבן הפינה של המדיניות הישראלית... זכותנו תהיה לקבל נישק לצורכי הגנה מכל מרינה שהיא בעולם.

שמאל מביב, ירושלים